

לשבת זכור

בשבת זכור, אחר קריאת התורה נוהגים לומר "מי כמוך".

מִי כָמוֹךָ, וְאֵין כָּמוֹךָ, מִי דוֹמָה לָךְ, וְאֵין דוֹמָה לָךְ:

על סדר א"ב

אֲדוֹן, חֲסִדֶּךָ בַּל יִחַדֶּל. אֲמַתְּךָ מִבְּצָר עָז וּמִגְדָּל. כִּי הָיִיתָ מַעֲזוֹ לַדָּל.
וּמַעֲזוֹ לְאַבְיּוֹן בְּצָר לוֹ: (ישעיה כ"ה ד')

בִּימֵי חָרְפִי מִקְדָּמוֹנִי. בִּי דְבַר רוּחַ יְהוָה יִהְיֶה יִשְׁעֵךָ. וְהַיּוֹם אִם גִּרְשׁוֹנִי עֲוֹנִי.
דוֹדִי לִי וְאֲנִי לוֹ: (שה"ש ב' ט"ז)

גְּמַלְנִי מֵאֵז טוֹבוֹת. גְּלוּיּוֹת יְדוּעוֹת לְלִבָּבוֹת. גַּם אִם יִהְיוּ הַצָּרוֹת קְרוֹבוֹת.
אֲשֶׁרִי כָל־חֹכֵי לוֹ: (ישעיה ל' י"ח)

דְּמִי מִתְקוֹמְמִי אַזָּה. דְּגָלִי אֲרִים כְּדָבָר כָּל חוּזָה. הִנֵּה אֶלְהִינוּ זָה. קוֹיֵנוּ
לוֹ: (ישעיה כ"ה ט')

הַיּוֹם אֲבִיעָה חֵידוֹת. הָיוּ מִנִּי קָדָם עֲתִידוֹת. נִפְלָא בָּם הַמְבִין צְפוּנִי
סוּדוֹת. יוֹצְרִי מִבֶּטֶן לְעֶבֶד לוֹ: (ישעיה מ"ט ה')

וַיְהִי בִימֵי אַחֲשָׁרוּשׁ. מֶלֶךְ הַיּוֹקֵם עַל כְּבוֹרוֹשׁ. נִשְׂא וְרָם עַל כָּל־קָצִין
וְרֹאשׁ. וַיְהוָה יִשְׁעֵךָ הַנִּיחַ לוֹ: (שמואל-ב' ז' א')

זמן בשנת שלש למלכותו. להראות לכל-עבדיו תכונתו. ואבני נזר
מתנוססות על אדמתו. ועפרות זהב לו: (איוב כ"ח ו')
חלק לכל בני שושן נתן. והקדיש קרואיו כחתן. בחצר גנת ביתן. אזה
למושב לו: (תהלים קל"ב י"ג)
טעם עשות רצון כל איש ויצרו. ואין אונם לאיש יין עברו. ולתת לכל
שואל די מחסורו. אשר יחסר לו: (דברים ט"ו ח')
יחד אספו כל הנדרשים. גם ושתתי המלכה עשתה משתה נשים. ומשתה
הנשים באנשים. שבעת ימים יספרו לו: (יחזקאל מ"ד כ"ו)
בטוב לב המלך ביין. אמר להביא לפניו את יפת העין. ותמאן בדברו
לאמר אין. העזה פניה ותאמר לו: (משלי ד' י"ג)
לקרובים אליו היושבים עלי כן. שאל וייעצוהו ממוכן. הוא המן לפרענות
מוכן. לבו יקבץ-און לו: (תהלים מ"א ד')

מוֹעֲצוֹתָיו כִּדְתָת נְתוּנוֹת. הָיוּ לְעַמִּי רְפוּאוֹת צְפוּנוֹת. כִּי לִוְלִי אֲגָרוֹת
 רֵאשׁוֹנוֹת. גַּם־פְּלִיטָה לֹא־הָיְתָה לוֹ: (יואל ב' ג')

נוֹעֵץ לְקָרָא לְכָל הַמוֹנִיו. לְהַבִּיא כָּל־יֶפֶת תֹּאֵר לְפָנָיו. וְהִנְעֶרְהָ אֲשֶׁר
 תִּיטֵב בְּעֵינָיו. מִהוֹר יִמְהַרְנָה לוֹ: (שמות כ"ב ט"ו)

סִגְסֹן לִי־אִיר הָאִיר וְזָרַח. יִשִּׁישׁ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֶרֶץ. טָרַם מִכָּה צִיץ רְפוּאָה
 פָּרַח. כִּי הַפֶּלֶה יְהוָה־יֵאֱחָזֶנּוּ חֲסִיד לוֹ: (תהלים ד' ד')

עֲמוּ נֶאֱמָנָה הַדָּפָה תָמָה. הִיא אֶסְתֵּר בַּת דָּוִד בָּרָה כַּחֲמָה. וּבְמוֹת אָבִיהָ
 וְאִמָּהּ. לְקַחְתָּ מֶרְדֵּכִי לוֹ: (אסתר ב' ז')

פִּגְעָה חֵן וְתִלָּךְ וְהַלּוּם. וְתִלְקַח אֶסְתֵּר אֶל בֵּית הַמֶּלֶךְ גִּזְרַת יְהוָה. וּמֶרְדֵּכִי
 צִוָּה לָהּ לָכִי לְשָׁלוֹם. כִּי הוּא אֲדֹנֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִי לוֹ: (תהלים מ"ה י"ב)

צֶדֶק לְבָשָׂה בְּמַמְלַכְתָּהּ. לֹא הִגִּידָה אֶסְתֵּר עֲמָהּ וּמוֹלַדְתָּהּ. וְהַמֶּלֶךְ אֶהְבָּהּ
 וַיֵּרֶב תַּפְאֲרָתָהּ. כִּי מִיְהוָה־יֵאֱחָזֶנּוּ הָיְתָה לוֹ: (מלכים־א' ב' ט"ו)

קָשָׁב רַב קָשָׁב צָרוּר הַמּוֹר. מִסְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּבוּעִים לְשִׁמּוֹר. וְהֵנָּם
 חוֹשְׁבִים עַל הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר. הִבָּה נִתְחַכְמָה לוֹ: (שמות א' י')

רַחֲשָׂה אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ בְּאִמְרֵי שֹׁפָר. בְּשֵׁם מֶרְדֵּכִי וְנִכְתַּב בַּסֵּפֶר. בְּקֶשׁ
 וְנִמְצָא לְפָנָיו צָבִי עֹפֵר. כִּי בּוֹל הָרִים יִשְׁאוּ לוֹ: (איוב מ' כ')

שְׁנֵיהֶם נָתְלוּ עַל הָעֵץ. כִּי שָׁמַע מְרֹדְכִי לְשׁוֹנָם בְּהוֹעֵץ. וַשָּׁקָה לַמֶּלֶךְ סֵם

הַמּוֹת רוֹעֵץ. אוֹלִי יִפְתָּה וְנוֹכְלָה לוֹ: (ירמיה ב' י')

תְּשׁוּעָה זֹאת צְפוּנָה לְדוֹר אַחֲרוֹן. נִכְתְּבָה עַל סֵפֶר הַזְכָּרוֹן. לְהַיּוֹת לוֹ מִן

הַמֶּלֶךְ תִּגְמוֹל וַיִּתְרוֹן. כִּי פָעַל אָדָם יִשְׁלָם לוֹ: (איוב ל"ד י"א)